

Laatst aangepast: 12 september 2010

PINKSTERPREEK

Dr. R. Dean Anderson v.d.m.

Lezing van de Schrift: **Hand. 2:1-4; 10:1-48**

Lezing van de Tekst: **Hand. 11:15-18**

Zingen: **Gez. 28:1, 4; Ps. 110:1, 2, 3; Ps. 16:1, 5; Ps. 96:2, 3, 6, 8; 106:22 (wetlezing na de preek)**

Gemeente van onze Here Jezus Christus. Er is gepreekt over de eerste pinksterdag, maar ik wil spreken over de tweede Pinksterdag. Hiermee bedoel ik niet de 2^e dag na Pinksteren, zeg maar de maandag, maar vele dagen daarna. Waar de Here God voor een 2^e keer eigenlijk precies hetzelfde deed als op de 1^e Pinksterdag, namelijk Zijn Heilige Geest direct vanuit de hemel uitstorten op mensen.

Thema: 2^e Pinksterdag: God zelf dwingt Zijn kerk om een Pinksterkerk te zijn

1. **Gods kerk tussen 1^e en 2^e Pinksterdag: een kerk die nog geen echte Pinksterkerk is;**
2. **Gods kerk na de tweede Pinksterdag: eindelijk wel een Pinksterkerk. Wat de 2^e uitstorting mag betekenen voor Christus kerk**

1) Gods kerk tussen 1e en 2e Pinksterdag: een kerk die nog geen echte Pinksterkerk is

Ja, broeders en zusters, ... in deze gereformeerd vrijgemaakte kerk te, mogen wij zeggen dat wij een echte Pinkstergemeente zijn?! Misschien vindt u dit een vreemde vraag. Maar in bijbelse zin moet het hier wél een Pinkstergemeente zijn, anders mag u pas lid van de kerk zijn, nádat we alle jongens na de catechisatie gaan besnijden. En ik denk dat de catechisaties voor de jongens al pijnlijk genoeg zijn.

U ziet dat de betekenis van Pinksteren is dat mensen juist uit alle werelddelen en volkeren lid mogen worden van de kerk van Jezus Christus zónder vooraf eerst echt jood te zijn of te worden. Zij mogen gedoopt worden in de naam van de Here Jezus Christus en zo delen in de verlossing in zijn bloed. Om als het ware gelijk op die manier geestelijke joden of Israëlieten te worden.

Daarom was de kerk voor of direct na de 1e Pinksterdag nog geen échte Pinksterkerk. Dit kwam omdat de apostelen op dat moment niet echt door hadden dat het evangelie voor alle volkeren bestemd is. Ze hadden niet door dat de kerk wereldwijd was geworden. Overal in de wereld mocht voor alle volkeren gepredikt worden over Jezus Christus en die gekruisigd. Ze hadden niet door dat óók de heidenen gedoopt mochten worden in Jezus naam zonder vooraf eerst echt jood te worden.

U denkt misschien ... zouden ze dat nou echt niet beseft hebben?! Nee, laat mij dat duidelijk zeggen: het geschenk van de Heilige Geest op Pinksteren was voor de apostel Petrus, voor zijn besef, een

geschenk áán joden vóór joden. Dit betekende dat Jezus Christus in de hemel koning over de joden en over Israël was geworden.

Laten wij de geschiedenis van vlak na Pinksteren goed nagaan. U weet dat op de Pinksterdag de apostelen de bijzondere gaven van de Heilige Geest gekregen hebben. Ze konden opeens spreken in allerlei talen, waardoor zij in de moedertaal van al die verschillende mensen, die op dat moment in de stad Jeruzalem woonden, konden spreken. Het waren joden uit de hele verstrooiing. Maar wél joden. En als de apostel Petrus dan juist op de die dag die preek houdt, waarvan wij een samenvatting hebben in Handelingen 2, dan zien wij dus ook dat hij op die manier tot hen spreekt. Aan het eind van zijn preek trekt Petrus de volgende conclusie(vers 36): *zo moet ook het ganse huis Israëls zeker weten dat God Hem (dat is Jezus) én tot Here én tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus die jij(!) –joden(!)- gekruisigd hebt. Wij lezen vervolgens: toen zij dit hoorden werden zij diep in hun hart getroffen. Want zij(!) werden zojuist beschuldigd van het kruisigen van de gezalfde, van de Messias, van hun éigen volk. Zij zeggen: Wat moeten wij doen, mannen, broeders. En Petrus antwoordde hun en zegt: bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden en jij(!) zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.*

Op deze wijze gaat Petrus in de komende dagen, zeer moedig, dit evangelie prediken in de stad Jeruzalem. Je ziet dat bijvoorbeeld in Hand. 3:13 Petrus zegt:

De God van Abraham, van Izaäk en van Jakob, de God van onze(!) vaders, heeft zijn knecht Jezus verheerlijkt die jij(!) hebt overgeleverd en verloochend ten overstaan van Pilatus, ofschoon deze oordeelde dat men Hem moest loslaten, doch jij hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend en begeert dat u een man die een moordenaar was, geschonken zoudt worden en de Leidsman ten leven hebt jij(!) gedood, maar God heeft Hem opgewekt uit de doden, waarvan wij getuigen zijn. Nou zegt hij verderop (vs 19): komt dan tot berouw en bekering, opdat uw(!) zonden uitgedelgd worden opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren. En Hij de Christus die voor u(!)— u joden wél te verstaan— tevoren bestemd was, Jezus zendde.

Óók in Hand. 4:10 zie je dezelfde soort prediking: *...dan moet aan u allen, en het ganse volk van Israël bekend zijn dat door de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër, die jij(!) gekruisigd hebt, maar die God heeft opgewekt uit de doden, dat door die Naam, deze hier gezond hier voor u staat.* Hij spreekt over de verlamde die hij zojuist genezen heeft. Je begint hier, hoop ik, een bepaald patroon te zien. Overigens door deze moedige prediking heeft de Here God het zo bewerkt dat er ineens 5000(!) bekeerlingen zijn. Mensen die zich aantrokken dat zij schuld hadden aan de dood van de Here Jezus en God, in Zijn naam, riepen om vergeving. Dat is zo'n groot aantal mensen geweest dat de Hoge Raad in Jeruzalem niet goed wist hoe zij deze prediking moesten aanpakken. Zij wilden dit niet. Zij wilden Petrus vervolgen, tegelijkertijd waren zij bang voor het volk. Wat moesten zij doen?!

Zo gaat het verhaal door. Zelfs als Petrus verboden wordt om door te preken gaat hij door met deze boodschap, zie Hand. 5: 30: *...de God van onze vaders heeft Jezus opgewekt die jij(!) hebt gehangen aan een hout en omgebracht. Hem heeft God door zijn rechterhand verhoogt tot een leidsman en Heiland om Israël(!) bekering en vergeving van zonden te schenken. Om Israël vergeving van zonden te schenken... Israël...(!)*

En zelfs als straks de grote vervolging uitbreekt in de stad Jeruzalem en vele gelovigen de stad ontvluchten blijven de apostelen in de stad zitten. Ze gaan níet de wereld in om dat evangelie te preken, want ze hebben nog steeds niet door dat dát van hen verwacht wordt. Dat is de reden dat de Here God straks moet ingrijpen!

Misschien vraagt u zich af: wat geloofde Petrus dan wel van de betekenis van die grote Pinksterdag! Nu... zoals we gezien hebben: dát de Here Jezus wáárlíjk is opgestaan en dat zij als apostelen daar getuigenis van móeten afleggen. Maar óók dat de Geest van Jezus aan hén gegeven is en bij hen bijzonder aanwezig is. Dat zij dáárom juist zo moedig kunnen getuigen van Zijn opstanding, van Zijn regering, dat ze bijvoorbeeld de verlamde in de tempel 'zomaar' in Jezus' naam kunnen genezen. Een jood overigens...(!)

Jezus is dé gezalfde Koning, de Messias, in de hemel op Zijn troon. Ja dát geloven zij. Dáárom weten zij bijvoorbeeld Psalm 110 te citeren. Daarom hebben zij de vrijmoedigheid om zó te spreken, "door de Geest gegeven." Hand. 4:31: *Terwijl zij baden (de apostelen dus) werd de plaats waar zij vergaderd waren bewogen en ze werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid.* Ook zo'n gave van de Heilige Geest.

Ja en zó komen we dan tot Hand. 10. Dán zie je dat de Here God de zaak weet te forceren. Hij dwingt de apostel Petrus iets te doen wat hij, vanuit zichzelf, nooit zou doen: het huis van een heiden, als een jood, binnengaan. Cornelius, een Romeins soldaat! In een Romeinse stad! In Ceasarea! Een stad waar in die tijd geen enkel goed jood woonde. Petrus ziet door dat visioen in dat hij daar naar toe moet gaan. Opvallend is, als hij daar eenmaal is bij Cornelius, dat... het eerste wat hij doet, niet is: het evangelie prediken, ...maar aan Cornelius vragen: u heeft mij geroepen, wat kan ik voor u doen?!

Op dat moment zelfs(!) heeft hij géén besef waarom hij bij díe man in huis moet zijn. Pas als Cornelius uitlegt dat een engel ook bij hem gekomen is en dat de engel van hem vroeg om Petrus uit te nodigen om tot hem een Woord Gods te spreken... heeft Petrus door dat hij het evangelie moet vertellen.

En hij verteld in zijn eigen woorden dat inderdaad de Here Jezus gekomen is —overigens voor zijn volk Israël — ...maar wat gebeurd er? Als Petrus aan het preken is over de Here Jezus ...dan... inééns ... vanuit de hemel ...valt de Heilige Geest op die heidenen! Op die Romeinse soldaten! Op zijn vrienden! En... die beginnen ook direct in andere talen te spreken én Petrus en de zijnen die kunnen dat ook verstaan, het zijn bekende talen. Want ze horen Cornelius ... God groot maken!

Nou dát gaf te denken. Die Romeinse soldaten en zijn vrienden konden ineens in het aramees of het hebreeuws spreken! Petrus is stomverbaasd! Want zoiets was niet gebeurd sinds die 1e Pinksterdag. Hij is verbaasd, mede omdat hij helemaal niet van plan was om deze mensen te gaan dopen... als ze tot geloof kwamen. Nee, die conclusie trekt hij pas als de Heilige Geest, wéér vanuit de hemel, nu op deze mensen is gevallen.

Ja, dan ziet hij in dat God hem op déze manier dwingt om deze mensen — ook al zijn het heidenen — te dopen. Zo komen wij bij het tweede punt.

2) Gods kerk na de tweede Pinksterdag: eindelijk wel een Pinksterkerk.

Gods kerk na de tweede Pinksterdag — zo noem ik dat — eindelijk Pinksterkerk!

Ja, nadat hij dit in Caesarea gedaan had zat Petrus dik in de problemen. Nu heeft hij iets gedaan waarvan hij bij voorbaat weet dat dit nooit goedgekeurd gaat worden door de andere apostelen in Jeruzalem. Want hij moet terug naar Jeruzalem en uitleggen wat hij gedaan heeft. Wat zal hij gedacht hebben op reis daar naar toe? ...heidenen heeft hij gedoopt! Hoe kan hij dat nu uitleggen? Wat zullen zij van hem denken? Dat hij gek geworden is?

Zo omschrijft Lucas in Hand. 11 hoe Petrus dat aanpakt. Petrus vertelt alles wat er gebeurd is. Hoe hij door God gedwongen is naar Cornelius te gaan. Wij lezen dat hij álle nadruk legt op het feit dat inééns, terwijl hij aan het spreken was, de Heilige Geest vanuit de hemel, op volkomen(!) dezelfde

wijze gekomen was, als op ons apostelen in het begin! En dát geeft óók voor de andere apostelen de doorslag. Dan weten zij dat wat Petrus gedaan heeft ... niet van hem zelf is ... maar van God!

Als Petrus dát benadrukt heeft — lezen wij — dan(!) worden zij gerustgesteld. Dán komen zij tot vrede! En dán beginnen zij ineens in te zien dat inderdaad ook de heidenen delen mogen in de verlossing van Jezus zonder vooraf jood te worden!

Als je dit verhaal leest dan besef je ineens dat na die eerste Pinksterdag de Heilige Geest niet meer direct vanuit de hemel uitgestort wordt op mensen! Terwijl wij ook weten dat allerlei gelovigen in die begintijd van de kerk ook na de eerste Pinksterdag, bijzondere gaven van de Heilige Geest kregen! Maar hoe kregen ze dan die bijzondere gaven?

Door de handoplegging van de apostelen zelf! De Heilige Geest was uitgestort vanuit de hemel op de brede groep van apostelen, niet alleen de twaalf maar ook de zeventig die de Here Jezus in Samaria uitgezonden had bij Zijn laatste reis naar Jeruzalem. En deze mensen, die direct vanuit de hemel de Heilige Geest ontvangen hadden, kregen daarbij ook de macht om die bijzondere gaven door te geven aan andere mensen... via de handoplegging!

Een mooie illustratie van hoe dit ging vinden we in Handelingen 8. U weet, nadat Stefanus gestenigd werd en vele mensen uit de stad vluchtten, dat één van die mensen Filippus was. Filippus ging naar Samaria en heeft daar het evangelie gepredikt over alles wat er met Jezus gebeurd is. En Samaritanen komen door zijn prediking tot geloof. Samaritanen, wel weer een soort joden. Het bericht komt bij de apostelen die achtergebleven zijn in Jeruzalem. De apostelen vinden het goed om twee van hen erop af te sturen om de zaak te onderzoeken. We pakken de draad op bij vers 14:

Toen nu de apostelen te Jeruzalem hoorden dat Samaria het Woord Gods had aanvaard zonden zij tot hen Petrus en Johannes die daar aangekomen voor hen baden dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen.

Uit de tekst is duidelijk dat het hier gaat om bijzondere gaven van de Heilige Geest. De Heilige Geest had al hun harde harten verzacht om het evangelie in geloof te aanvaarden, dus het gaat hier om de bijzondere gaven. Want, schrijft Lukas:

... deze was nog over niemand van hen gekomen, want ze waren alleen gedoopt in de naam van de Here Jezus, toen legden zij (Petrus en Johannes) hun de handen op... en zij ontvingen de Heilige Geest. En toen Simon zag, Simon de tovenaars, dat door de handoplegging van de apostelen de Geest werd gegeven, bood hij hun geld aan en zei: Geef óók mij deze macht, opdat als ik iemand de handen opleg hij de Heilige Geest ontvang.

Wij weten hoe hij bestraft werd door de apostel Petrus want die macht was juist iets wat de Here God gegeven had aan de apostelen.

Zo gaat het door héél het boek Handelingen. Wanneer mensen tot geloof komen, wanner ze gedoopt worden, juist vanwege dat geloof in de naam van de Here Jezus, dan legt de apostel, als hij daar is, zijn handen op je hoofd en op die manier krijg je dan ook de bijzondere gaven van de Heilige Geest. Je kunt bijvoorbeeld in tongen spreken of profeteren. Je ziet bijvoorbeeld de apostel Paulus dit doen in Hand. 19.

Zó kregen mensen na de 1^e Pinksterdag bijzondere gaven.

Maar wat Petrus meemaakte bij Cornelius was heel anders...direct vanuit de hemel! Want ja...als de Here God het niet gedaan had, had Petrus het nooit in zijn hoofd gehaald om zelf zijn(!) handen op een heiden te leggen.

God heeft ervoor gezorgd dat in Zijn Zoon Christus de kerk op dát moment een échte Pinksterkerk werd. Zo wordt de volle betekenis van Pinksteren duidelijk aan de apostelen.

En dus, broeders en zusters, de Pinksterkerk wordt NIET gekenmerkt door mensen die spreken in tongen, profeteren en zo. Maar door het feit... dat heidenen... gedoopt worden... op het geloof ...in de Here Jezus. Dat jongens én mannen in de gemeente NIET(!) besneden hoeven te worden!

Wij vinden dat misschien vanzelfsprekend, maar dat moeten wij nóóit doen. Dit is een bewijs van Gods gróte genade. Dit was juist het grote probleem / de vraag van de mensen uit de tijd van de apostelen: mag ík, als niet-jood geboren, zomaar delen in de verlossing van de Messias van de joden zonder dat ik vooraf echt jood wordt?!

Door deze grote vraag ontstonden in de jonge kerken zelfs grote scheuringen. Judaïsten, mensen die ondanks de ommezwaai van de apostelen, dit NIET wilden aanvaarden. Judaïsten waren joden die wél de verlossing in Jezus Christus aanvaard hadden, maar alsnog eisten dat heidenen die tot geloof komen...eerst besneden worden en echt jood worden. De apostel Paulus schrijft die boze brief aan de Galaten juist over dit probleem. Want die begonnen zendelingen de wereld in te sturen om die kerken van Paulus te bekeren door die mensen jood te laten worden.

Denk zo ook aan de brief aan de Efeziërs, die zó benadrukt de éénheid van Christus' kerk, dat joden én heidenen sámen in één kerk zijn, onder de Here Jezus Christus. En, broeders en zusters, dat is ook vandaag nog de dag een actueel punt. Óók in onze dagen en in dít land zijn nog vele christenen die een aparte plaats aan de joden willen geven. Én een aparte plaats voor het land in Palestina. Maar nee... joden én heidenen horen sinds Pinksteren in dézelfde kerk te zitten. Wij horen samen — bekeerde joden én gelovigen uit de heidenen — uit te kijken naar een nieuw beloofd land. Niet meer Palestina, maar de vernieuwde hemel en aarde, die Christus ons voor ogen zet...die Hij ons gaat geven bij Zijn wederkomst!

Christenen vóór Israël... zijn christenen vóór dé Pinksterkerk! De kerk die één is geworden. Joden en heidenen die in Jezus geloven! Gelovigen die gráág zien dat aan joden het evangelie van Jezus Christus wél gepredikt wordt. Gelovigen die graag zien dat ook joden dát evangelie aanvaarden.

Het blijft wél een onderscheiden volk, maar een onderscheiden volk dat in de kerk hoort te zitten mét ons! We maken van de joden géén rivalen. Dat leidt enkel tot antisemitisme. We willen hen in oprechte liefde laten merken dat de liefde van Christus ook voor hen is, die over ons allen Koning is geworden.

Broeders en zusters, je merkt dat in die begintijd alléén de apostelen de bijzondere gaven van de Geest konden doorgeven door hun handoplegging. Anderen konden dat niet. Zie Fillipus, die zelf bijzondere gaven van de Geest had gekregen door de handoplegging van de apostelen (Hand. 6), kon die gave zelf niet overbrengen aan die nieuwe gelovigen die door zijn prediking tot geloof gebracht waren. Dát(!) moesten de apostelen doen door hun handoplegging. Met het sterven van de apostelen zie je dat die bijzondere gaven uit de begintijd er niet meer zijn! Dit wordt gesteund door een aantal andere overwegingen. Want inderdaad zijn in de vroege kerk — na het verdwijnen van de apostelen — ook die bijzondere gaven verdwenen.

Je ziet ook het verschil tussen wat men tegenwoordig tongenspreken noemt en wat het in de bijbel mocht zijn... namelijk het spreken in échte(!) wereldtalen. Talen die andere mensen kunnen begrijpen en aanhoren als hun moedertaal. Je ziet het ook in het Nieuwe Testament doordat de apostelen en de Nieuw Testamentische profeten een taak krijgen, de bijzondere taak van: fundamentleggers van Christus kerk. Ik verzin dit niet.

U kunt het woord voor woord lezen aan het eind van Efez. 2: de apostelen en de Nieuw Testamentische profeten leggen het fundament van Christus kerk! Zij hebben deze speciale macht, om de bijzondere gaven uit te delen, van Christus gekregen om dit fundament te leggen!

En wij, broeders en zusters, wij bouwen dáárop. Dat zie je wel wanneer je merkt dat Christus kerken over héél de wereld verspreid worden. Dat men inderdaad tot het geloof in Jezus Christus komt, zónder vooraf jood te worden! Wij hébben het fundament van hun prediking. Wij hebben het fundament opgetekend in het Nieuw Testament.

Wij moeten de bijzondere gaven van de Geest uit die tijd, omdat fundament te leggen, niet verwarren met de werkelijke betekenis van Pinksteren. Want de betekenis van Pinksteren zijn NIET die bijzondere gaven! Maar die bijzondere gaven moesten leiden tot de echte betekenis:

dat de heidenen volledig erbij mogen horen!

Dát wij gedoopt mogen worden in naam van Jezus.

Dát wij een kerk mogen heten van mensen die bij Hém gekomen zijn.

Dát wij delen in Zijn verlossing zonder dat we vooraf joden moesten worden.

Dát is een echte Pinkstergemeente!

Laat dan Pinksteren ons weer doen verwonderen over het feit dat Jezus waarlijk uit de dood is opgestaan! Dat Hij deze wereldgeschiedenis regeert om ons bij Hem te brengen.

Het boek Handelingen werd gepubliceerd toen al die mensen die toen tot bekering gekomen waren, de duizenden waarover wij lezen, nog leefden. Men had in die tijd, toen Lukas dit boek publiceerde, het makkelijk kunnen weerspreken als hij het niet naar waarheid geschreven had. Duizenden mensen die de bijzondere gaven van de Geest via de apostelen krijgen en ineens echt in andere talen kunnen spreken over heel de wereld ... en er komt geen weerwoord!

Jezus was en is daadwerkelijk opgestaan. Dat werd bewezen. Dáár gaat het om! Dat Zijn Geest ook in onze harten werkt. Opdat wij ook in Jezus Christus, die gekruisigd is én opgestaan...vertrouwen hebben! Dat Christus ons wil gebruiken om zijn koninkrijk te bevorderen. Want daarvoor gebruikt Hij niet alleen de predikant of de ouderlingen...iedereen(!)... die hier zit... wil Christus gebruiken!

In de kerk gaat het niet om het nemen, het opzuigen, van alles wat op de preekstoel gezegd wordt... het gaat om het...géven!

Met deze vraag mogen wij ons vandaag bezig houden. Hoe kunnen wij Christus in de praktijk van ons leven laten zien, dat wij Hem écht dankbaar zijn.

Laten wij in alles Hem steeds loven en prijzen. Amen.